

da ogsaa for det Kongelige naturhistoriske Museum og det store Kongelige Bibliothek efter forudgaaende Forhandling med Indenrigsministeriet, bestemt, at fra Udgangen af Finantsaaret 1860—61 at regne skulle Behovningerne efter ethvert Aars Regnskab tilbagebetales Statskassen, dog saaledes at disse stilles til Raadighed i det paafølgende Finantsaar, under Forventning af den fornødne Bevilling af Rigsdagen hertil ved en Tillægsbevilling for det paa-gjældende Finantsaar.

Da der nu efter det berørte Andragende fra Directionen for det Kongelige naturhistoriske Museum er nødvendig Anvendelse for de ved Udgangen af Finantsaaret 1860—61 besparede Beløb af ovennævnte 1,197 Rd. 6 $\frac{1}{2}$ § og 599 Rd. 86 § skal Ministeriet tjenstligt anmode det ærede Finantsudvalg om at stille som fremfat efter Ministeriets Begjæring følgende Endringsforslag til Lov om Tillægsbevilling for Finantsaaret 1861—62:

ad § 5. Nr. 3. ad § 10. C. 3, det Kongelige naturhistoriske Museum forøges med Museets Kassebeholdning den 31te Marts 1861. 1,796 Rd. 92 $\frac{1}{2}$ §.

Det tilspies sluttelig, at man efter Foranstaaende under Dags Dato har anmodet Finantsministeriet om at stille Beløbet til Directionens Raadighed i Finantsaaret 1861—62".

Udvalget tiltræder dette Forslag.

6) (ad § 4. ad § 10. D. b.) Udvalget har modtaget følgende Skrivelse fra Ministeriet:

„b 1. I Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Finantsaaret 1861—62, § 5. ad § 10. D. b., er indstillet til Approbation et Beløb af 200 Rd., der i Aarets Løb er anvist Forstanderen for Bøggilgaard's Institut til Hjælp til dets Drift. Da det imidlertid af medfølgende Skrivelse med tilhørende Bilag fremgaaer, at der paa Grund af den mislykkede Høst endvidere vil behøves et Tilskud af 800 Rd., for at Institutet skal kunne bestaae, skal Ministeriet tjenstligt anmode det ærede Udvalg om, at der ved Lovforslagets 2den Behandling maa blive stillet det Endringsforslag, at Beløbet 200 Rd. forhøjes til 1,000 Rd., idet man ikke kan andet end finde det meget beklageligt, om Institutet skal blive nødt til at standse sin Virksomhed og hjemsende Eleverne.“

Udvalget foreslaaer Summen bevilget, da det maa ansee det høist ønskeligt, at dette i flere Henseender nyttige Institut opretholdes, og det maa ansees som afgjort, at det vanskeligt vil kunne bestaae, naar Staten ikke tager det under Armene. I det Udvalget altsaa tiltræder Ministeriets Forslag, maa det indtrængende opfordre Ministeriet til at undersøge, hvorledes der kan raades Bød paa de stedfindende Mangler, og navnlig paasee, at Statens Tilskud i Virkelighed kommer selve Institutet tilgode. Den Opgave, der er stillet Institutet, er den: at modtage Børn, der ellers let vilde gaae tilgrunde. Den nuværende Forstander Schmidt er, efter Alt hvad vi have erfaret, i flere Henseender vel stillet til den Post, han beklæder. Han forstaaer fortrinlig at behandle Børnene; han skal være æstet af disse, og det vil maaffee ikke være let at faae en anden Mand; der vil og kan udfylde hans Plads. Paa den anden Side lever han i meget fortrykte Omstændigheder; han synes ikke at have det rette Greb paa at behandle Gaarden som Aulsgaard, og da Opgaven er at benytte Børnenes Arbeide ved Bedriften, maa dette ansees som en væsentlig Mangel. At afstille Bedriften fra Børneopdragelsen vil ikke lade sig gjøre, da Forstanderen maa have den afgjørende Stemme, hvor der er Spørgsmaal om Børnenes Arbeide. Naar Forholdet skulde kunne ordnes med Schmidt som Forstander, synes dette at maatte skee paa den Maade, at han til Medhjælper havde en flink Aulskar, der kunde tage sig af Aulingen, og i hvis Bestyrelse Forstanderen kun blandede sig, forsaavidt som dette med Nødvendighed fulgte af hans Forhold som Børnenes Opdrager. Der-